

ÇANAKKALE'DEN ARTA KALANLAR..

Çanakkale,

Son yüzyıldaki direneğimiz, vahşi ve barbarlara karşı.
İstikbale, yetiyecek kahramanlara muştucu ve kaynak,
Dünyanın kaderinde bir dönüm Çanakkale.

Ve...

Bize İstiklal Harbimizi ve istiklalimizi
İstikbalimizi bahşetti şehid kanları...
Tıpkı Bedr'in imanımızı kurtardığı gibi.

Dünün ebedi ve ezeli sevgilileri bırakmadı bizi,
Yarınlara Osman Gazi'nin Ulu Çınarı gibi dal budak salalım diye yeniden.
Dirilelim ve doğalım tekrar beşeriyetin makûs talihine,
Su serpelim ezilen ve sömürülen insanlığa diye...
Terk ettiler yurtlarını da, cennet mekânlarını da,
Koştular ve Mehmed'i kucakladılar,
Yine yalnız komadılar.
Rahman ve Rahim olan O mübarek erleri yalnız mı koyar hiç?
Bazen korkuyu unutturdu Mehmed'e, bazen de
İngiliz Taburları, inen bulutla bulut oldu.

Mehmed, diril!..

Diril artık tıpkı Çanakkale'deki deden,
Sakarya boğazındaki mermi taşıyan nenen gibi Zeynep..

Ayağa kalk!...

Ateşte İbrahim,

Firavun sarayında Musa,

Kâbe önünde mahzun ama emin ol...

Allah seninle, güven ve sığın dostuna.

Unutma! Karşılığı dünyada bekleyen,

Ebedîleşemez...

Çanakkale ile ilgili yazılanlar genelde Türk Askerinin kahramanlığı ile ilgilidir. Gerçekten de her anı, her cephesi ayrı bir kahramanlık destanıdır. Alacağımız dersler yönüyle de incelenmeli Çanakkale..

Son zamanlarda yazılanlar, muharebe sahasını gezdiren sözüm ona Türk rehberler, bir emekli generalimizin oğlunun da çektiği film.. Hepsi diyor ki, "Çanakkale centilmenlik savaşıydı." İyi de kimin centilmenliği? Taaa

dünyanın öbür yanından gönüllü bizimle HAÇLI SAVAŞI yapmaya gelmiş Anzak'ın mı? Askerlerine moral olsun diye Sargı yerimizi (şehid ve yaralı toplanan ilk yardım yeri) bombalatıp 15 dakikada 5000 yaralı Mehmed ve doktorumuzu şehid eden İngiliz Generalinin mi? Ya da Kimyasal top mermisi atan vahşi batılının mı? Ordularımıza maalesef komuta ettirdiğimiz, acımasız Alman Subaylarının centilmenliği mi? Konu dışı ama Kudüs düşünce müttefik Alman ve Avusturya halkı bayram yapmıştı.

Çanakkale'de centilmenlik te neymiş, önce bu kelime Türkçe değil, sonra ve daha da önemlisi, sadece Müslüman Türk Askerinin, cesaret, sabır, dayanıklılık, itaat ve düşmana gösterdiği merhamet hissinden söz edilebilir. Çünkü O imanı neyi emrediyorsa burada da öyle hareket etmiştir.

Ayrıca, Gazi Mustafa Kemal'in Çanakkale'deki şu ifadesini de yazmak gereklidir. **“Karşılıklı düşmanla siperler arasındaki mesafemiz 8 metre. Yani ölüm muhakkak. Birinci siperdekiler, hiçbiri kurtulmamacasına düşüyor. İkincidekiler onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar şâyân-ı gıpta bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz, öleni görüyor, üç dakikaya kendi öleceğini biliyor, hiç ama hiç, ufak bir tereddüt göstermiyor, sarsılmak yok! Okuma bilenler ellerinde Kur'an-ı Kerim, cennete girmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler, kelime-i şahadet çekerek yürüyorlar. Bu Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren şâyân-ı hayret ve tebrik-i misaldir. Emin olmalısınız ki, Çanakkale Muharebesini kazandıran bu yüksek ruhtur.”**

Şair de diyor ki;

**“Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır.
Toprak, eğer uğrunda ölen varsa vatandır.”¹**

Tarih, bir toplumu millet haline getirir, millet olduğunun bilincine vardır. **Bir millet; topluluk**

haline, güruh haline getirilmek istenirse, onun tarihi ile ilişkisini kesmek yeterlidir. Bir güruhu, bir topluluğu millet haline getirmek için de ona tarih vermek gerekir. Bu nedenle, “Tarih toplumun hafızasıdır.” denir. Hafızasını kaybeden kişi nasıl kimliğini unutursa, durum milletler için de aynıdır.

Günümüzde zengin ülkeler, özellikle de ABD gibi tarihi olmayanlar, tarih bilinci oluşturabilmek için çok para harcamaktadırlar. TV'de, sık sık ilgisi olmadığı halde bizim de seyrettiğimiz, bize de öğretilen film ve diziler, bu düşüncenin ürünüdür.

Tarihleri Milletimiz gibi köklü ve eski olan milletler ise, Medeniyet Değerlerini sürdürebilmek için tarihlerini çok iyi değerlendirmelidirler. **Unutmayalım, “Kendi tarihlerine direnenler,**

¹ Kuntay, Mithat Cemal.

başkalarının tarihlerini dilenirler.”

Askeri açıdan tarihle ilgili önemli bir ifade de şöyledir: **“Tarihi bilmeyen coğrafyayı değerlendiremez. Coğrafyayı bilmeyen tarihi anlayamaz; her ikisini bilmeyen ise asla strateji belirleyemez.”**²

Büyük tarih felsefecisi ve jeopolitiğin babası sayılan İbni Haldun³ ise şöyle der: “Tarih bir ilimdir ki, onunla eski kavimlerin adetlerini, geçmiş devirlerin ahlâk şartlarını, Allah’ın peygamberlerinin talimlerini, çökmüş, dağılmış devletlerin siyasetlerini öğrenebiliriz. Böylece bir araya getirilmiş olayların yardımıyla bize uygun gelen yolu seçebiliriz.” İbni Haldun bu değerlendirmesini şu veciz ifade ile özetler: “Suyun suya benzediği gibi, hal geçmişe benzer.”

Bu ifadelerden şu sonuca varabiliriz. Hâlihazır durumu değerlendirmek, geleceği görmek tarihi bilmekle mümkün olacaktır.

Tarih bilmek, tarihini bilmek...

- Tarih geçmişteki olaylardan ders alınarak, gelecekteki olaylara yön vermeyi sağlar;
- Tarih, kişisel deneyimi artırır, bilgiyi çoğaltır ve bunların sonucu olarak insanı muktedir kılar.
- Milli şuur, milli tarih bilgisiyle oluşur. Millet olmanın vasıflarından biri de tarih birliğidir. Bu yönü ile bakıldığında Türk Milleti Millet olmayı İslam’la özdeşleştirmiştir. Çanakkale Destanı bu yönüyle bizim Millet kavramımızı da tanımlayan bir direniş ve şahlanış destanıdır. Orada, Kosova’lı Arnavut Ahmed’i, Bağdat’lı Arap Hasan’ı, Urfa’lı Kürt Mehmed’i, Antalya’lı Yörük Ali’yi, Sakarya’lı Çerkez Ahmet’i, Batum’lu Gürcü Mahmut’u, Iğdır’lı Azeri Hüseyin’i, Sudan’lı Zenci Musa’yı göreceksiniz. İşte Kur’an Milleti, işte İstiklal Marşı’nda ifadesini bulan Millet kavramı ve tanımı.
- Olaylara sağlıklı teşhis, insanlığın tarihi gelişimini bilmekle mümkündür.

“Tarih milli kahramanlığın geliştirilmesi için en büyük kaynaktır.

Harp Tarihi ise, Geçmişteki harpleri tahlil ve tenkit ederek neticesi üzerine tesir etmiş olan sebep ve faktörleri araştıran, tatbik edilmiş olan prensipleri inceleyen ve bunlardan dersler çıkaran bir ilimdir. Faydalarına gelince;

- **Stratejik ve Taktik Esasların Geliştirilmesini Sağlar.**
- **Harp Sanatını Öğretir.** “Harp tarihi komutanların kadavrasıdır.”⁴ Timur, başarısını şöyle

2 Harp Akademileri Komutanlığı, Harp Tarihi Kavramları ve İnceleme Esasları, 2004

3 İbni Haldun - Muhammed Bin Abdurrahman, 1332’de Tunus’ta doğdu, 1406’da öldü. Arap tarihçisidir. Fas, Tunus ve Mısır’da kadılık ve diğer devlet görevlerinde bulunmuştur.

4 HOWARD, M., Harp Akademileri Komutanlığı, Harp Tarihi Kavramları ve İnceleme Esasları, 2004

ifade eder. “Padişahların (Komutanların) hal ve hareketleri, nutukları ve amelleri benim için büyük bir tecrübe kaynağı oldu.”

- **Süratli Karar Verme Yeteneğini Geliştirir - Anî Mukabele:**
- **Liderlik ve Karakter Eğitimi Verir.**
- **Milli Duyguları Geliştirir.** Burada ifade edilen hususlar arttırılabilir. Ancak bizce en temel olan faydaları belirttik.

Birinci Dünya Savaşı...

“Hasta Adam”ın topraklarını emperyalistlerin bölüşme savaşı. Ezeli ve ebedi düşmanlarımızın Âleme Nizam veren büyük devletimizi güçsüz düşürdükten sonra koydukları sıfat, “hasta adam”.

Anadolu’ya Kızıl Elma deyip sürekli göçmüşsünüz. Müslüman olduktan sonra kurduğunuz büyük devletleri, (Timur, Babür ve Altınordu hariç) hep Anadolu merkezli kurmuşsunuz. 1000 yıl önce Anadolu’yu haçlılardan ebediyen kurtarmak için kefen giyip çıkmışsınız Malazgirt Meydanına... Sina’yı geçip

Afrika’yı yurt yapmışsınız. Sonra taaaa Hindistan’da Uzak doğuda, Afrika’nın ötelerinde, Asya’da kaleler yapmışsınız İslam halifesi namıyla emperyalist batıya ve onların barbar korsanlarına karşı yöre halkı için umut olmuşsunuz, yürek olmuşsunuz, cesaret olmuşsunuz, medeniyet nurları dağıtmışsınız gittiğiniz her beldeye... Sonra, sonra siz güçsüz düşmüşsünüz de ancak o zaman Çin’de afyon satmışlar Batılılar haince.

Viyana’dan döndürüldüğünüzden bu yana gerilediğinizi fark edememiş, ettiyseniz de etkin tedbirler alamamışsınız. Türlü türlü zahiri sebepleri var bununda. Belki ham yobaz, belki kaba softa, belki disiplini kaybetmiş yeniçeri. İşte şimdi Çanakkale’ye dayanmış hainler hem de “Küfür tek millettir.” ikazınca...

Ya iman cephesi?

Kovulmaktasınız Kudüs’ten, Mekke’den Güller Gülü’nün (SAV) evinden kovulmaktasınız İngilizlerle işbirliği yapan kardeşlerinizce... Yemen’de ordularınız kalmış, İngilizler esir askerlerinizi, kireç kuyularına atıyor, gözlerini kimyasallarla kör edip salveriyor Mısır sokaklarına... Hangi cephelerdeyiz? Yemen mi? Galiçya mı? Kafkas mı? Trablus mu? Düşünün bu gün saydığımız beldelerimizin her biri cetvelle çizilen yapay sınırlarla bölünüp ayrı birer devlet yapılmış,

düşünün bir kez daha...

İkinci Viyana kuşatmasından sonra Avrupa'nın bütün hızı ile Osmanlı Devleti aleyhine başlattığı mukabil taarruzu, gittikçe şiddetini arttırmış ve Avrupa'nın fikir hareketleri ile teknik ve teknoloji alanındaki ilerlemelerine yabancı kalan Osmanlı Devleti, bu taarruzlar neticesinde, birçok topraklarını kaybetmenin yanında ayrıca maddi ve manevi kayıplara da uğramıştır.

Avrupa politikasına vakıf olan 2'nci Abdulhamid Han, Almanya'ya daha yakın görünmek ve müsait davranmakla birlikte, devletin mukadderatını Avrupa devletlerinin hiç birisine bağlamayı uygun görmeyerek, daha ziyade aralarında mevcut rekabetlerden istifade etmeyi ve bu rekabetlerin neticelerini devletin çıkarlarına kullanmayı bir ölçüde başarmaya muvaffak olmuştur. Mesleki tahsil ve ihtisaslarını

Almanya'da tamamlamış olan genç kurmay subay nesli ise, büyük ölçüde Almanya'ya eğilim göstermiş ve her alanda bu devlete dayanmanın ve onunla iş ve kader birliği yapmanın tek kurtuluş yolu olabileceğini düşünmüştür.

Kamil Paşa'nın iktidardan düşürülmesinden sonra, devletin mukadderatına kesin şekilde hâkim olan İttihad ve Terakki Fırkası, esasen askerlerin meydana getirdiği ve ellerinde bulundurduğu bir siyasi teşekkül olduğu için, bu hal devletin dış politikasında da derhal tesirini göstermeye başlamıştır. Dışarıdan gelen müdahale, baskı ve tahriklerin de tesiriyle, içeride de birçok isyanlar ve Müslüman olmayan unsurlarla anlaşmak ve uzlaşmak durumunda kalan devlet yönetimi, Ocak 1914 yılına gelindiğinde, tamamen Talat-Enver- Cemal üçlüsünün eline geçmiş bulunuyordu.⁵

Osmanlı çikacak büyük savaşın hedefi olduğunu biliyordu.

Yedi düvelle binbir cephede Muharebeler;

⁵ Yılmaz, Veli, Birinci Dünya Harbi'nde Türk-Alman İttifakı 5.53; Aydemir, Şevket Süreyya, Makedonya'dan Orta Asya'ya Enver Paşa, C.II, 5.496-498; Mühlman, Carl, Das Deutsche-Türkische Waffenbündnis Im Weltkriege (Dünya Harbi'nde Türk-Alman Silahlı İttifakı), Leipzig, 1940, 5.10-13.

Osmanlı İmparatorluğu'nun savaşa girmesi, Avrupa'da başlamış olan savaşın Asya'da yayılmasına sebep oldu. Osmanlı İmparatorluğu bu savaş içerisinde birçok cephelerde çarpıştı.

1. Kafkas Cephesi
2. Kanal Cephesi
3. Galiçya ve Avrupa Cephesi
4. Filistin Cephesi
5. Irak Cephesi

6. **Çanakkale Cephesi**; Çanakkale Savaşlarında İtilâf Devletleri toplam; 38.000 ölü, 142.000 yaralı, Türkler; 55.000 şehit ve 100.000 yaralı vermişlerdir.

Çanakkale Muharebeleri Birinci Dünya savaşının en çetin muharebelerinin olduğu yer olmakla kalmamış aynı zamanda sonuçları itibari ile de Dünya tarihinde derin izler bırakmıştır. Şöyle ki;

1. 1917 Rus Devrimi

2. **İsrail'in Kuruluşuna Varan Gelişmeler İçinde Çanakkale Savaşları'nın Önemi**;

Çanakkale Muharebeleri'nin bir diğer ilginç uluslar arası yönü, İsrail Devleti'nin kuruluşuna varan siyasal ve hukuksal gelişmeler içinde çok önemli yeri olan ve Yahudilere, Filistin'de bir yurt verilmesi ifadesinin ilk kez yazılı olarak yer aldığı 1917 Balfour ile olan yakın ilişkisidir. Çanakkale Savaşları'nın bu yönü de, incelenmelidir. Birinci Dünya Savaşı'nda Siyon Birliği oluşturup Osmanlı Devleti'ne karşı savaşma düşüncesinin doğup gelişmesi Osmanlı Devleti'ne karşı İngiltere yanında savaşmak amacıyla gönüllü bir Siyon birliği oluşturulması fikri aslında Çanakkale'de yeni bir cephe açılmasından önce ortaya atılmıştır. Fikrin ilk kez resmen gündeme gelişi, Osmanlı Devleti'nin Ekim 1914'te Almanya yanında savaşa girmesiyle aynı tarihe rastlar. Kuşkusuz böyle siyasal düşüncenin uygulamaya konmadan önce gelişip güçlenmesi için belli bir süre gerekmiş ve bazı uluslar arası siyasal faktörler, bu yönde etkili olmuştur. Avrupa'nın zulmünden Osmanlı'ya

sığınan Yahudi ilk kez burada ecdada mermi atmaktan bir an bile tereddüt etmemiştir. Zamanında 2'nci Abdulhamid Han'dan para ile toprak talep eden Siyonist liderler, şimdi O'nun evlatlarım dediği Mehmetçikten intikam alıyorlardı adeta. **Siyonist Katırlı Birliği**'nin Çanakkale Muharebeleri'ne İngiltere yanında katılarak rol oynaması, Yahudi liderlere hedefledikleri şu iki amacın gerçekleşmesini sağlamada yardımcı olmuştur denilebilir: 1 Kasım 1917'de yayınlanan

“BALFOUR BİLDİRİSİ” ile İngiltere, ilk kez resmi bir belge ile Yahudilere, Filistin’de bir yurt verilmesini fikrini benimser.

3. Osmanlı Devleti’nin çöküşünün 1912–1913 Balkan Savaşları’yla birlikte iyice hızlanması, tüm Balkan uluslarının peş peşe bağımsızlıklarını alışı: Böylece, imparatorluğun sadece Müslüman halkların oturduğu topraklarla sınırlı hale gelmesi. Onların da gelişmelerden etkilenmeye başlaması. Dahası dini bağların yerine etnik milliyetçilik akımının giderek ağırlık kazanması. Ayrıca, kendi ülkelerinde etnik anlaşmazlıkları çözerken, İslam Ülkelerinde etnik kavgaları körüklemektedirler. PKK bunun sonucudur. Çözüm ise Çanakkale’deki tevhid ruhudur.

4. 1906’dan beri Ortadoğu petrolünün uluslararası siyasette önem kazanması ve büyük güçler arası rekabetin hızlı bir şekilde Ortadoğu’ya kayması. Halen Ortadoğu’da süren karışıklıklar bunun sonucu değişimlidir? Hasta adam öldü ya yağmalayın bakalım! Torunu büyüyor hasta adamın ve size bir gün evet bir gün gününüzü gösterecek..

4. Özellikle İngiltere’nin ve Fransa’nın Osmanlı Devleti’nin Birinci Dünya Savaşı sonucu

dağılmasıyla doğacak Ortadoğu’daki güç boşluğunu doldurmak amacıyla Osmanlı Devleti sınırları içerisinde yaşayan etnik grupları kendi çıkarları için kullanmaya yönelik yoğunlaşan siyasal faaliyetleri. Bu faaliyetler maalesef halen devam etmektedir. Biz Psikolojik Harbi beceremediğimiz için ve Türban (başörtüsü) vb. yapay gündemlerle meşgul edildiğimiz için de gerçek gündemimizi bir türlü oluşturamıyoruz. Bir şekilde önce imanımız, sonra geniş düşünme ve ufkumuz, sonra cesaret ve ferasetimiz küçültülüyor. Acaba bu acı durumun muhalefet ne kadar farkında?

5. Çanakkale Savaşları’nın dünya ve Türk Tarihi açısından diğer önemli sonuçları ise;

a. Birleşik düşman filosu, İstanbul’a girme ümidini kaybetti. Türk askerlerinin ise Balkan Savaşlarında kaybettiği moralini düzeltti. İstiklal harbinin komutanları Çanakkale’de yetişti, pişti. Mehmetçik artık her tür hava-arazi ve düşmanla boğuşmaya hazır. Çünkü vahşi batı O’na Çanakkale’de gerçek yüzünü göstermişti. Artık Mehmed ne pahasına olursa olsun imanını, ırzını, istikbal ve istiklalini bu barbar Haçlı sürülerine ve kan emicilere karşı savunmak azim ve kararlılığındaydı. Başkaca bir çaresinin olmadığını Çanakkale’de gördü.

b. Rusya ile müttefiklerinin irtibatlarının sağlanamaması, savaşı iki yıl uzatmıştır. Çarlık Rusya’nın yıkılmasına sebep olmuştur. Bolşevik idarenin gelmesine de sebep olmuştur. Bu durum ise Rusya’nın daha sonra yeni Türk hükümeti ile anlaşmasına ve müttefiklerine karşı düşmanca bir tutum içine girmesine sebep olmuştur.

c. Esir milletlerin, istiklâl mücadelesine girmelerine ve Fransa ile İngiltere gibi süper güçlerin de yenilebileceklerine inanmalarını sağlamıştır.

f. Churchill'in hedefi ise "Dünya tarihini değiştirmekti" değiştiremedi. Osmanlı İmparatorluğu'nu ikiye bölmek, payitahtı felce uğratmak, bölemedi ve paylaşmadı. Osmanlılara karşı Balkan Devletlerini birleştirmeyi başaramadı. Sırbistan'ı kurtaramadı. Bu bağlamda şu anda "Bağımsız Kosova"da bizim için bir şeyler ifade etmeli.

h. Niyahet Çanakkale Muhabereleri'ndeki Türk direnişi, yalnız Çarlık İmparatorluğu'nu yıkmakla kalmamış, güneş batmayan Büyük Britanya İmparatorluğu'nda da ilk yarayı açmıştır ve böylece de emperyalizmin yıkılmasına vesile teşkil etmiştir.

Diyor ya şair;

"Surda bir gedik açtık mukaddes mi mukaddes,

Ey kahpe rüzgâr artık ne yandan esersen es!"⁶

i. Türk Ordusu'nun gösterdiği celadet ile itilaf devletleri, dünyada askeri alanda büyük itibar kaybına uğramıştır.

j. Avrupa'nın "Şark Meselesi Projesi" Çanakkale Zaferi sebebiyle yok oldu. Ancak bu gün BOP, Dinler arası diyalog gurupları vb. yapılanmalarla acaba milletimizin altı mı oyuluyor? Buna tüm aydınlarımız ve siyasîlerimiz kafa yormalıdır. Şu da unutulmamalıdır. **BOP bizim için neden "BÜYÜK OSMANLI PROJESİ" olmasın? Biz de neden**

böyle bir hedefi en azından belli siyasî guruplar olarak dile getirip cephe oluşturamıyoruz? Neden taarruz etmek yerine, düşmana göre de vaziyet almayı alışkanlık haline getirdik? Şu iki harp prensibini tekrar yazıyorum. **"EN İYİ SAVUNMA TAARRUZDUR."** ve **"TEMASI SAĞLAYAN İNİSİYATİFİ –ÜSTÜNLÜĞÜ- ELDE TUTAR."**

6. "Çanakkale'ye halifeyi kurtarmaya gidiyoruz." yalanı ile getirilen İngiliz ve Fransız sömürgesi Müslüman askerlerinin bir kısmı bize karşı savaşı reddetmiş, bir kısmı da bu muharebelerde vurulmuştur. Alacağımız ders ise emperyalizmin oyununa hem kişisel, hemde toplumsal bazda alet olmayıp mücadele etmeli. Daha da önemlisi bu toplulukların tamamı muharebe meydanında Mehmetçiği tanımış, tanıdıkça da sevmiştir. Çünkü Mehmed düşmanına karşı bile alçakgönüllü ve "Komşusu açken tok yatan bizden değildir."⁷ düsturunca hareket etmiştir.

Sonuç itibarî ile Bugün Çanakkale zaferinin 98'inci yıl dönümünü kutluyoruz.

6 Kısakürek, Necip Fazıl, Çile

7 Hadis-i Şerif.

Uzun yıllar boyunca atıl kalmış köhne Osmanlı donanması, Haliç'ten çıktıktan 3 yıl sonra, henüz tam bir muharebe deneyimi elde etmemişken, İtalyanlarla Trablusgarp, müteakiben Balkan Harbini yaşamış ve bu harplerin yaralarını sarmakta olduğu sırada itilaf donanmasını durdurma vazifesi ile karşı karşıya kalmıştır. Donanma, mevcut durumu ile bu görevi yapamazdı. Ancak kaderin bir tecellisi olarak, büyük düşman donanmasına ilk dur diyen denizden topladığı 26 mayınlık yüküyle mütevazı Nusret mayın gemisi olmuştur. Churchill'inde hatıralarında değindiği gibi “Bir savaş gemisinin pergel ve pusulaları dünyada o güne kadar rastlanmadık kanlı muharebelere yol açmış; neticede kazanan inanç, azim, fedakârlık ve yaratıcı fikir olmuştur.”

olan Mehmetçîği çıkarmıştır.

Savaşa karar verenlerin nasıl olsa yetersiz dedikleri, iki harpten yenik çıkmış, silahları eski, cephanesi kıt orduyu değerlendirirken gözden çıkardıkları şey Türkün kararlılığı, iradesi, imanı ve vatanserliği olmuştur.

Eğitimsiz ve kadroları çok yetersiz bir Tümeni teslim alarak, iki ayda muharebeye hazırlayan Yarbay Mustafa Kemal komutanlar toplantısında “bir kişi kalana kadar hepimiz ölerek düşmanı mutlaka denize dökmek lazımdır. **İçimizde ve askerlerimizde, Balkan Harbinin utancını bir daha görmektense ölmeyecek yoktur. Böyleleri varsa onları kendi ellerimizle kurşuna dizelim.**” diye buyurduğunda, daha iki yıl önce Balkan Savaşında bir nefeste bir vilâyeti bırakıp dağılanlar, bu kez bir alayın kanını bir emirle kurban etmişlerdir.

Yüzbinlerce şehidimizin hayatına mal olan ve “**ve mili mücadelenin ruhunu oluşturduğu**” Çanakkale muharebeleri bugün olduğu gibi, bundan sonrada milletimizin aziz hatıraları içinde anılacaktır.

Çanakkale Harbi; harpte talimname usullerinin yanı sıra insan zekâsının, muhakeme kabiliyetinin, fedakârlığının ve yokluk içinde fakat inanmış bir milletin evlatlarının başarı ile sevk ve idare edildiğinde neler yapabileceğini, Türk Milletinin kahramanlık ve asaletini tüm dünyaya bir kez daha göstermiştir.

Muhterem Okuyucular; Geçilemeyen Çanakkale'den gemilerimiz her defasında gururla, albayrağımızı dalgalandırarak geçerken, bizler ebedi İslam Yurdu olarak kalacak Çanakkale'deki şehitlikleri gezerken; Harbin mücahitleri olan dedelerimizi, personelinin

tamamının istisnasız şehit olduğu kahraman ve şehit 57'nci Alayı, bir düşman zırhlı gemisini tek başına attığı top mermisi ile batıran Koca Seyit'i Nusret Mayın Gemisinin fedakâr personelini, hâsılı tüm şehitlerimizi, gazilerimizi şükran ve minnet hisleriyle anıyoruz.

Onlar İstanbul'lu şehirli, Kosova'lı Arnavut, Balıkesir'li Tahtacı Yörük, Bitlisli Kürt, Tunceli'li Zaza, Artvin'li Laz'dılar. Ama dedelerini tanıyorlardı, aynı ninnilerle büyüdüklerini biliyorlardı, düşmanlarının kim olduğunun daima bilincindeydiler. Bunları okullarda da öğrenmediler. Onlar iman sahibi ve ferasetliydi. Bakmayın “Çarıklı Erkân-ı Harp” diye anıldıklarına. Çarıklı ve poturluydular ama şimdiki biz okullular gibi kafaları karışık, gönülleri bulanık, imanları mütereddit, vatana bağlılıkları menfaate dayalı değildi.

Ruhları şad olsun, mekânları cennet olsun. Bize Allah Onların her halinden hisse kapmayı nasip etsin.

(E) Topçu Yarbay Hali MERT
Strateji ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı